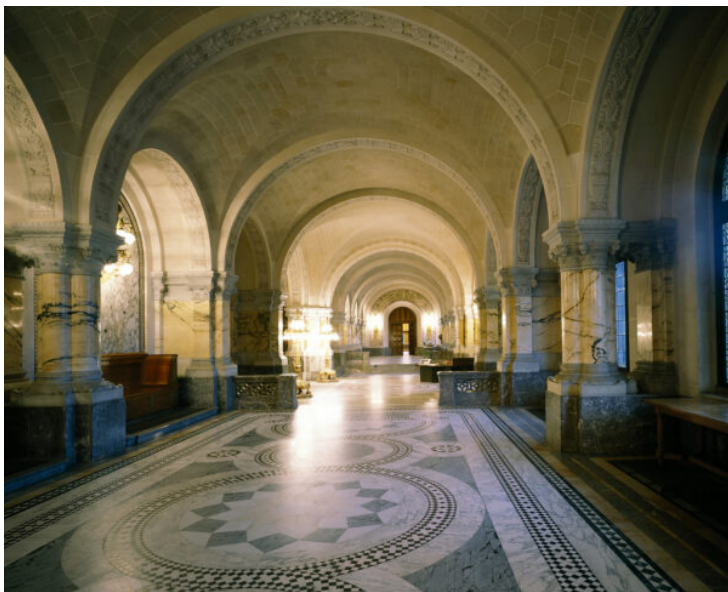

Kubas tal i Internationella Domstolen i Haag, ICJ, i ärendet mot Israel

Kubas tal i Internationella Domstolen i Haag, ICJ, 21 februari i ärendet mot Israel

Republiken Kubas framställan till Internationella domstolen med anledning av begäran om ett rådgivande yttrande i följande frågor:

a) Vilka är de rättsliga följderna av Israels fortsatta kränkning av det palestinska folkets rätt till självbestämmande, långvariga ockupation, bosättningar och annektering av det palestinska territorium som ockuperats sedan 1967, inklusive de åtgärder som syftar till att ändra den demografiska sammansättningen, naturen och statusen hos den heliga staden Jerusalem och antagandet av relaterade lagstiftningar och diskriminerande åtgärder?

b) Hur påverkar Israels praxis och politik rättsliga status och vilka rättsliga följder kommer denna status att få för andra stater och för Förenta nationerna?

Talet, nedkortat:

Den 25 juli 2023 lade Republiken Kuba fram sina skriftliga inlagor som en del av det rådgivande yttrandet om de rättsliga följderna av Israels praxis och politik i de ockuperade palestinska territorierna.

Det palestinska folket, dess flickor, pojkar, kvinnor och civilbefolkning som helhet, fortsätter att massakreras på grund av att ockupationsmakten Israel olagligen använder våld. Allt detta sker med medverkan av länder som Förenta staterna, som enligt internationell rätt är ansvariga för folkmord, krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och den apartheidregim som bestämmer var människor kan bo, arbeta och röra sig beroende på deras etniska och religiösa bakgrund.

Ärade domare, kränkningarna av förbudet mot hot om eller användning av våld, lika rättigheter och fritt bestämmande för folken har blivit rikligt dokumenterade inför det internationella samfundet och just denna domstol. Israels ockupation av palestinska territorier är en internationellt orättfärdig handling, vars upprepning och varaktighet förvärrar ockupationsmaktens ansvar inför det palestinska folket och det internationella samfundet.

Förbudet mot att förvärva territorier genom hot om eller användning av våld är en regel i internationell sedvanerätt med bred rättslig och jurisdiktionell förankring. Detta förbud gäller oavsett om territoriet förvärvas som ett resultat av en aggressionshandling eller

självförsvar.

Förenta nationernas stadga, som är det grundläggande internationella rättsliga instrumentet för den nya internationella ordningen och den samtida internationella rätten, är mycket tydlig i detta avseende. I detta fördrag, där stadgan för Internationella domstolen är en integrerad del, fastställs i artikel 2.4 att varje stat skall avhålla sig från hot om eller bruk av våld mot någon stats territoriella integritet eller politiska oberoende, eller på något annat sätt som är oförenligt med Förenta nationernas syften.

I artikel 1.2 i stadgan erkänns "respekt för principen om folkens lika rättigheter och självbestämmande" som ett av dess syften, vilket systematiskt och flagrant förnekas det palestinska folket.

När det gäller den specifika fråga som ställts till Internationella domstolen bör det påpekas att sedan säkerhetsrådet antog resolution 242 (1967) har man kommit överens om att Israels väpnade styrkor skall dra sig tillbaka från alla de territorier som ockuperades under konflikten 1967 och att 1949 års vapenstilleståndslinje (den gröna linjen) skall erkännas som gränsdragning mellan Israel och Palestina.

Ockupationen av de palestinska territorierna betraktas också som en olaglig annektering i enlighet med bestämmelserna i säkerhetsrådets resolutioner 476 (1980), 478 (1980) och 497 (1981), i vilka det anges att Israels handlingar som syftar till annektering av östra Jerusalem och Golanhöjderna är ogiltiga och inte bör erkännas av stater. Vissa stater inte bara erkänner och ger rättslig status åt Israels politik och praxis, utan agerar med delaktighet och uppenbar straffrihet för att hindra det internationella samfundet, inklusive FN, från att stoppa det pågående folkmordet.

Förekomsten av israeliska bosättningar på de ockuperade territorierna, de påtvingade förändringarna av det palestinska folkets demografi genom ockupation av mark och tvångsförflyttning av människor, uppförandet av separationsmuren, kontrollen över deras naturresurser och begränsningarna av deras rörlighet, undergräver och förnekar palestiniernas möjligheter att utöva sin rätt till självbestämmande. Israel bryter också mot säkerhetsrådets resolution 242 (1967) och Osloavtalet. I dessa avtal anges att "ingen part får påbörja eller vidta några åtgärder som skulle ändra Västbankens och Gazaremsans status, i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den permanenta statusen".

Land-, sjö- och luftblockader utgör kollektiv bestraffning och är extrema kränkningar av rörelsefriheten och åtnjutandet av ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Kollektiv bestraffning är uttryckligen förbjuden enligt internationell humanitär rätt och är oförenlig med flera bestämmelser i internationell rätt om mänskliga rättigheter. Den skriftliga inlägga som Republiken Kuba lämnade in till Internationella domstolen den 25 juli 2023 innehåller väldokumenterade bevis för allt det ovanstående, särskilt de allvarliga överträdelserna av konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord av den 9 december 1948.

Folkmordet på det palestinska folket är inte begränsat till det nuvarande skedet i det utrotningskrig som Israel bedriver. Allt detta med Förenta staternas medbrottsliga inställning, som hindrar det internationella samfundet från att agera för att skydda det palestinska folket. Motiveringarna för att bekämpa terrorism och utöva rätten till självförsvar är bedrägliga när de framförs av angriparna själva.

Som helhet är detta institutionaliserade våld, som inte gör någon åtskillnad mellan civila och stridande, en del av en bredare politik som också på ett systematiskt och organiserat sätt omfattar massiva konfiskeringar av mark och egendom, olagliga mord, utomrättsliga avrättningar, tortyr, administrativa frihetsberövanden, tvångsförflyttningar, begränsningar av rörelsefriheten och förnekande av nationalitet och medborgarskap för den palestinska befolkningen.

Internationella domstolen bör göra en allmän bedömning av denna situation för att fastställa de rättsliga följderna av den. I detta avseende anser Republiken Kuba att detta snarare än en uppenbar situation med apartheidregim, som åtalas som ett brott mot mänskligheten, är en handling av lågintensivt folkmord som begås med systematisk och effektiv grymhet. Att beteckna Israels handlingar enbart som apartheidhandlingar skulle utelämna den underförstådda avsikten att utplåna det palestinska folket, antingen delvis eller som en etnisk och religiös grupp för vilken rätten till självbestämmande förnekas.

Om det fanns några tvivel om de argument som Kuba lade fram för domstolen i sin skrivelse för några månader sedan, bekräftar den nuvarande situationen, som äger rum i allas ögon, det pågående folkmordet.

Konventionen mot folkmord straffar också medbrottslingarna och anstiftarna, de som lägger in veto mot beslut och hindrar det internationella samfundet och FN från att vidta åtgärder, de som motsätter sig ett omedelbart eldupphör och humanitärt bistånd, de som i årtal har stött var och en av ockupationsmakten Israels politik och praxis, som förnekar det palestinska folkets existens och deras rättigheter.

Vi är övertygade om att denna domstol inte bör vänta på att en hel nation fullständigt utplånas innan den uttalar sig i frågan. Detta var avsikten när Förenta nationernas generalförsamling begärde det rådgivande yttrandet. Den fruktansvärda situation som det palestinska folket för närvarande befinner sig i är en påminnelse om hur brådskande det är med ett tydligt och konsekvent uttalande om de frågor som domstolen har att ta ställning till.

Israel, ockupationsmakten, dess allierade och medarbetare, måste ta ansvar för de rättsliga konsekvenser som följer av den ihållande underlåtenheten att följa gällande internationell rätt. Följaktligen bör analysen av Israels internationella ansvar gå hand i hand med ansvaret för Förenta nationerna och de medlemsstater som hindrar dess åtgärder och genom ihållande och fortsatt underlåtenhet skapar en internationell felaktig handling som förvärrar och förvärrar en tydlig situation av brott mot internationell rätt i de palestinska ockuperade territorierna.

Ärade domare, till de ovan nämnda internationella kränkningarna kommer ockupationsmakten Israels lättsinniga inställning att ignorera de många resolutioner och beslut som antagits av Förenta nationernas generalförsamling, säkerhetsrådet och Internationella domstolen.

Utöver allt det ovanstående bör Internationella domstolen separat behandla andra staters internationella ansvar för det stöd och bistånd som de erbjuder Israel. Internationella domstolen bör utfärda ett uttalande som anger de rättsliga följderna för stater som till exempel levererar vapen till Israel.

Under alla dessa år har Förenta staterna systematiskt och konsekvent överanvänt sitt veto för att förhindra alla effektiva åtgärder från säkerhetsrådets sida och för att garantera straffrihet för ockupationsmakten Israel, trots uttalandena från FN:s generalförsamling.

Internationella domstolen bör betona omfattningen av artikel 2.5 i FN-stadgan, där det anges att alla medlemmar "skall avhålla sig från att lämna bistånd till en stat mot vilken Förenta nationerna vidtar förebyggande åtgärder eller verkställighetsåtgärder".

Ärade domare, på grundval av ovanstående och särskilt med beaktande av det palestinska folkets outhärdliga situation, bör den Internationella domstolen ta ställning, i de tydligaste, starkaste och mest kraftfulla rättsliga termerna, till stöd för internationell rätt.

Domstolen bör noga överväga de rättsliga följderna av dessa handlingar eller underlåtenheter. Vi förstår att när domstolen har förklarat att det föreligger en situation med brott mot internationell rätt, till exempel ett folkmord, krigsförbrytelse eller brott mot mänskligheten, bör det finnas tydliga rättsliga konsekvenser för alla stater som agerar på ett sätt som ignorerar eller undergräver domstolens beslut eller yttrande.

Handlingar eller underlåtenheter som stöder brott mot allmän internationell rätt bör anses vara oförenliga med utövandet av alla internationella privilegier.

Det är anledningen till att delegationen från Republiken Kuba respektfullt begär ett snabbt avgivande av ett rådgivande yttrande mot de många åren av straffrihet för folkmord, som tydligt anger de internationella konsekvenserna och ansvaret för dem som på ett eller annat sätt bidrar till utrotningen av det palestinska folket.

Det internationella samfundet behöver ett uttalande som gör det klart för de ansvariga att de i dag kan använda sitt våld mot oskyldiga civila, men att detta våld inte kommer att räcka för att rädda dem från rättvisan.

Republiken Kubas utrikesministerium 240221, nedkortat (ZT)

[Presentation of the Republic of Cuba to the International Court of Justice in relation to the Request for an Advisory Opinion on the following questions](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72